

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00336 / 7.11.2016
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	FLORESCU Nicu, Modul de finanțare a activităților sportive din România și posibilitățile de prevenire și combatere a evaziunii și fraudei fiscale în acest domeniu. Teză de doctorat. Sibiu: Universitatea „Lucian Blaga”. 2010. Notă: Coordonator științific: Prof.univ. UNGUREANU Aristotel Mihai.
OA	Comisia Europeană. Comisia adoptă Cartea albă privind sportul. IP/07/1066. Bruxelles, 11 iulie 2007. Disponibil la: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-07-1066_ro.htm .
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.11: 15 – p.12:37	p.1:10 – p.2:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

**UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA” DIN SIBIU
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE**

CUPRINS

**APENDIUL 1. Finanțarea sporturilor sportive în Uniunea Europeană
raport cu nivelul de regulare și funcționarea în practică**..... 4

1.1. Uniunea Europeană și sportul..... 4

1.1.1. Structura sportivă în Europa.....10

1.1.2. Activitate financiară în cadrul sportului.....22

**MODUL DE FINANȚARE A
ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE DIN
ROMÂNIA ȘI POSIBILITĂȚILE DE
PREVENIRE ȘI COMBATERE A
EVAZIUNII ȘI FRAUDEI FISCALE ÎN
ACEST DOMENIU**

**APENDIUL 2. Caracteristici privind finanțarea activităților sportive în
contextul regulării și funcționării în nivel național**.....24

**Conducător științific:
Prof. univ. dr. Aristotel Mihai UNGUREANU**

**Doctorand:
Nicu FLORESCU**

**Sibiu
2010**

CUPRINS

INTRODUCERE	4
CAPITOLUL 1. Finanțarea structurilor sportive în Uniunea Europeană în raport cu modul de organizare și funcționare a acestora	9
1.1. Uniunea Europeană și sportul	9
1.1.1. Structuri sportive în Europa.....	10
1.1.2. Acțiunile comunitare în domeniul sportului.....	12
1.1.3. Natura specifică a sportului în cadrul legislativ al UE.....	13
1.1.4. Contribuția sportului la valoarea adăugată a dezvoltării economice europene.....	14
1.2. Organizarea și funcționarea structurilor sportive în Europa	15
1.2.1. Conferința Sportivă Europeană	16
1.2.2. Comitetul Director pentru Dezvoltarea Sportului (C.D.D.S. - Consiliul Europei)	16
1.2.3. Direcția Sport din cadrul Comisiei Comunităților Europene (EU)	17
1.2.4. România și structurile sportive europene	17
1.3. Modul de finanțare a sportului în Europa	22
1.4. Concluzii și considerații personale	29
CAPITOLUL 2. Considerații privind finanțarea activităților sportive în contextul organizării și funcționării lor la nivel național	38
2.1. Organizarea și funcționarea sistemului sportiv național	43
2.2. Structura sistemului sportiv național și modul de finanțare al acestuia	45
2.2.1. Organizații sportive guvernamentale.....	46
2.2.2. Organizații sportive neguvernamentale.....	50
2.2.3. Federația sportivă națională, structură definitorie a sistemului sportiv național.....	52
2.2.4. Considerații teoretice privind finanțarea sistemului sportiv național.....	57
2.3. Structurile sportive și principiile de finanțare ale acestora în România	58
2.3.1. Noțiunea de structură sportivă.....	61
2.3.2. Clasificarea structurilor sportive.....	62
2.3.2.1. Clasificarea structurilor sportive pe baza criteriului existenței personalităților juridice.....	62
2.3.2.2. Clasificarea structurilor sportive în funcție de lucrativitatea lor.....	63
2.3.2.3. Clasificarea structurilor sportive după natura	

CAPITOLUL I

Finanțarea structurilor sportive în Uniunea Europeană în raport cu modul de organizare și funcționare a acestora

„Este o greșală extrem de răspândită aceea de a crede că pentru bolile financiare există remedii miraculoase pe care numai anumiți specialiști le cunosc. Nimic mai fals și mai periculos. Farmacopeea financiară este extrem de redusă: ordine, muncă, sinceritate, cinste și economie.”
Marcel Marion

Sfârșitul secolului XX și acest prim deceniu al noului veac a însemnat o evoluție spectaculoasă în ceea ce privește dezvoltarea mișcării sportive, a determinat guvernele să-și reconsidere atitudinea, să pună bazele unei noi concepții în ceea ce privește utilitatea sportului în societatea modernă, aceasta structurându-se, în esență pe următoarele direcții:

- ca factor social, cu posibilitate de persuasiune asupra unor importante categorii, diferențiate din punct de vedere al nivelului educațional, vârstă și preocupări;
- important promotor al imaginii unei națiuni;
- posibilitate de influență politică, chiar în relațiile inter-state;
- interacțiune cu celelalte domenii - cultură, sănătate, turism, educație - ca urmare a valențelor de bază ale sportului;
- economică.

Drept urmare, înțelegându-se largile posibilități oferite de sport, fiecare stat - prin intermediul organizațiilor guvernamentale - a acordat în strategiile sale un rol important și mișcării sportive, scopurile declarate fiind, desigur, în deplină concordanță cu decizia finală, aceea de dezvoltare a societății.

Pornindu-se de la acest punct de maximă importanță, modalitatea de construcție a structurilor sportului în diverse state a reprezentat și reprezintă o preocupare de prim-ordin.

1.1. Uniunea Europeană și sportul

Sportul este un fenomen social și economic în continuă dezvoltare, care-și aduce o importantă contribuție la îndeplinirea obiectivelor strategice ale Uniunii Europene, de solidaritate și prosperitate.

Sportul promovează contribuția activă a cetățenilor Uniunii Europene în cadrul societății și astfel, stimulează și îmbunătățește calitatea de cetățean activ al acesteia.

Uniunea Europeană recunoaște rolul sportului într-un moment în care oamenii trebuie să se reaproprie între ei și astfel să fie rezolvate problemele cu care aceștia se confruntă.

În consecință, la nivelul Uniunii Europene a fost elaborată o Cartă Albă a Sportului, care a fost supusă discuțiilor la reuniunea directorilor organismelor guvernamentale din statele membre, întâlnire care a avut loc la Lisabona, sub președinția Portugaliei.

Pe agenda reuniunii au mai figurat:

- inițiativele președinției portugheze în domeniul sportului;
- sportul și politicile de sănătate;
- sportul și economia;
- voluntariatul în sport;
- finanțarea sportului;
- rețeaua europeană a sportului;
- combaterea dopajului în sport;
- cadrul calificărilor profesionale în domeniul sportului;
- organizarea sportului în Uniunea Europeană.

Tot atunci a fost anunțată și agenda reuniunilor pe care Președinția portugheză le va organiza în domeniul sportului: Reuniunea directorilor laboratoarelor anti-doping din UE acreditate de WADA (Lisabona), Conferința pan-europeană (cu participarea statelor membre UE, Federației Ruse și a altor state membre ale Consiliului Europei, Lisabona) și Conferința informală a miniștrilor sportului din UE (Lisabona).

1.1.1. Structuri sportive în Europa

Anul 2004 a fost declarat în Uniunea Europeană "Anul European al Educației prin Sport", cu deviza "Eucă-ți mintea, eucă-ți trupul!". În cadrul acestui program, au fost promovate peste 180 de proiecte de natură să sublinieze valoarea sportului pentru educație, cetățenie și integrare socială. Între inițiative, câteva ar fi de menționat:

- *Educație pentru Fair Play* - cum poate sportul să lupte împotriva rasismului și discriminării? În acest proiect au fost implicați tineri cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani, precum și sportivi.
- *Să învățăm prin sport* - ținând cont de abandonul școlar timpuriu în rândul tinerilor, a fost gândit un proiect care să le stârnească interesul acestora pentru diferite materii, prin relaționarea cu sportul: istoria să studieze și istoria sportului, geografia să studieze diferite echipe naționale, iar matematica să studieze sistemul de scoring.

Până la adoptarea Tratatului Constituțional din luna iunie 2004, Uniunea Europeană nu avea o competență specifică în domeniul sportului.

De la acea dată, includerea sportului în Tratatul Constituțional a dat posibilitatea Uniunii Europene să promoveze și mai mult sportul, în plus față de acțiunile întreprinse de statele membre UE și de organizațiile sportive.

Prima recunoaștere a importanței Uniunii Europene în domeniul sportului a avut loc în Consiliul Uniunii Europene de la Nisa din anul 2000, când s-a subliniat funcția socială inerentă a sportului, precum și necesitatea de a ține cont de rolul sportului în implementarea politicilor comunitare.

Pe de altă parte, sportul este strâns legat de o serie de politici europene, precum cele din sănătate (doping), audiovizual (emiterea manifestărilor sportive), educație, tineret, dar și politica concurențială și piața internă (libera circulație a sportivilor și a materialelor sportive). Interesul acordat de Uniunea Europeană activității sportive se explică prin aceea că ea nu este numai recreativă sau de performanță, ci și o activitate cu profunde implicații economice.

La 11 iulie 2007, Comisia Europeană a adoptat prima sa inițiativă globală privind sportul. Obiectivul cărții albe este de a oferi o orientare strategică privind rolul sportului în UE. Aceasta recunoaște rolul social și economic important al sportului și respectă în același timp cerințele dreptului comunitar.

Cartea albă este rezultatul unor consultări ample desfășurate între 2005-2007 cu organizații sportive, precum comitetele olimpice și federațiile de sport, cât și cu statele membre și alți factori, inclusiv consultările online lansate în luna februarie a anului 2007, la care Comisia a primit 777 de răspunsuri.

Cu prilejul adoptării Cartei albe a sportului, Ján Figel, comisarul european pentru educație, formare profesională, cultură și tineret, inclusiv sport, a declarat: „Această carte albă reprezintă contribuția Comisiei la dezbaterea europeană privind importanța sportului în viața noastră de zi cu zi. Ea îmbunătățește vizibilitatea sportului în procesul de elaborare de politici comunitare, sensibilizează cu privire la nevoile și caracteristicile specifice ale sectorului sportiv și identifică acțiuni suplimentare corespunzătoare la nivelul UE.” Comisarul a concluzionat: „Punerea în aplicare a cărții albe poate contribui la pregătirea drumului către o acțiune de sprijin viitoare a UE în sectorul sportiv, având în vedere că ultimul Consiliu European a redeschis posibilitatea includerii în tratat a unei dispoziții privind sportul.”

Cartea albă privind sportul reprezintă **prima inițiativă globală în sectorul sportului** a Comisiei. Cartea albă respectă principiul subsidiarității, al autonomiei organizațiilor sportive, precum și cadrul juridic comunitar actual. Aceasta dezvoltă conceptul de **specificitate a sportului** în limitele competențelor existente ale UE. Inițiativa contribuie, de asemenea, la asigurarea **clarității juridice pentru factorii implicați**.

Pentru prima dată, Comisia face bilanțul jurisprudenței CEJ (Curții Europene de Justiție) și a deciziilor Comisiei în domeniul sportului. De asemenea, cartea albă înaintează propuneri pentru acțiuni concrete într-un **plan de acțiune** detaliat care poartă numele lui Pierre de Coubertin.

Planul de acțiune abordează în special aspecte sociale și economice ale sportului, precum sănătatea publică, educația, incluziunea socială, voluntariatul, relațiile externe și finanțarea sportului. Se preconizează instituirea unui **dialog structurat** cu organizații sportive precum federațiile europene de sport, organizațiile tutelare europene și naționale, și anume comitetele europene și

naționale olimpice, și cu organizațiile sportive europene neguvernamentale. Cartea albă orientează Comisia în ceea ce privește activitățile sale legate de sport. Propunerile cuprinse în planul de acțiune includ următoarele:

- dezvoltarea unor noi linii directoare privind activitatea fizică și instituirea unei rețele comunitare pentru încurajarea activităților fizice destinate să îmbunătățească sănătatea;
- facilitarea unei strategii comunitare coordonate pentru combaterea dopajului, de exemplu prin sprijinirea unei rețele de organizații naționale antidoping;
- organizarea decernării unui certificat european pentru școlile care sprijină în mod dinamic activitățile fizice;
- lansarea unui studiu privind voluntariatul în domeniul sportiv;
- îmbunătățirea oportunităților de sprijinire a incluziunii și integrării sociale prin activități sportive, prin intermediul mobilizării unor programe și fonduri comunitare, precum Progres, Învățare continuă, Tineretul în acțiune, Europa pentru cetățeni, Fondul Social European, Fondul European de Dezvoltare Regională, precum și Fondul European de Integrare;
- promovarea schimburilor de informații operaționale și de experiență privind prevenirea incidentelor violente și rasiste dintre forțele de ordine și organizațiile sportive;
- promovarea folosirii sportului ca instrument în politica de dezvoltare comunitară;
- dezvoltarea, alături de statele membre, a unei metode europene de statistică pentru măsurarea impactului economic al sportului;
- realizarea unui studiu privind finanțarea, în statele membre, a sportului de masă și a sportului pentru toți, atât din surse publice, cât și private, precum și privind impactul schimbărilor constante din acest sector;
- realizarea unei evaluări pentru a oferi o perspectivă clară asupra activităților agenților jucătorilor în UE, precum și a unei evaluări pentru a constata dacă este necesară întreprinderea de acțiuni la nivel comunitar;
- instituirea unei structuri de dialog mai eficiente privind sportul la nivelul UE, inclusiv organizarea unui forum anual al sportului european;
- propunerea către statele membre a întăririi cooperării politice privind sportul printr-o agendă recurentă consolidată, priorități comune și o raportare periodică către miniștrii sportului din UE;
- încurajarea înființării unor comitete europene pentru dialog social în sectorul sportului și sprijinirea angajatorilor și angajaților în acest sens.

Cartea albă privind sportul a fost înaintată Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, iar concluziile sale au fost prezentate miniștrilor sportului din UE.

1.1.2. Acțiunile comunitare în domeniul sportului

Lumea sportului european se caracterizează prin organizare și structuri diverse. Acțiunile comunitare în domeniul sportului se situează în jurul a două